

Prolog

După toate leziunile suferite deja în zonele sensibilizate de hematoame... după loviturile în față, spate, rinichi și stomac, în urma cărora zile întregi urina căpăta nuanța sfeclei... după toată durerea pe care el i-a provocat-o ba cu furtunul, ba cu fierul de călcat, nu s-ar fi gândit vreodată să mai poată regăsi așa *ceva*.

Sexul a fost demențial, gândi ea, întinsă pe pat în semi-întuneric, locul de unde bărbatul de care era îndrăgostită incurabil s-a ridicat să meargă la baie.

Oricum, multe variante cu care să-l compare nu avea. Înainte de soțul ei avusese doar doi iubiți, într-o vreme care i se părea aparținând altei ere. Experiențele neplăcute ale prezentului le suprimaseră de mult pe cele pozitive ale trecutului.

De ani de zile, tot ce se întâmpla în dormitor era legat pentru ea doar de durere și umilință.

Și acum stau întinsă aici. Respir și simt parfumul unui bărbat nou în viața mea și mi-aș dori ca noaptea de iubire s-o ia de la capăt.

Era contrariată de ea însăși, de cât de repede se încrezuse în el și îi povestise despre abuzul pe care-l suferise în căsnicie. Totuși, s-a simțit atrasă de el din primul moment;

de când i-a auzit vocea profundă și s-a uitat în ochii săi, calzi și întunecați, care o priveau așa cum ai soțului ei n-o priviseră niciodată. Deschis, sincer, plini de iubire.

Aproape că-i povestise și despre filmare. Despre seara în care soțul ei a silit-o. Cu bărbații.

Mai mulți bărbați care au maltratat-o și au umilit-o.

Greu de crezut că m-aș mai fi dăruit vreodată în viața asta unui reprezentant al sexului „puternic”, se gândi ea trăgând cu urechea la susurul dușului în care dispăruse bărbatul visurilor ei.

De obicei ea era cea care, odată „folosită” de „soțul” ei, încerca ore întregi să-și îndepărteze dezgustul de pe pielea care acum se bucura de mirosul moscat al unei aventuri, și cu drag l-ar fi conservat etern.

Susurul apei se opri.

— Ți-ar plăcea să mai facem și altceva? îl auzi cum i se adresează ademenitor din baie, după ce ieșise deja din duș.

— Al naibii de mult! îi răspunse ea, deși nu avea idee cum îi va explica bărbatului ei că urma să întârzie.

Era doar...

S-a uitat la ceasul de la mână, dar era prea obscur împrejur ca să-i distingă cifrele sau cadranul. În afară de raza care pătrundea în dormitor prin îngusta crăpătură a ușii întredeschise, doar o panoplie slab iluminată mai arunca ceva lumină. Un pumnal de samurai, ușor curbat, cu un mâner din sidex verzui, atârna pe peretele dormitorului, iluminat de două leduri cam chioare, care oricum ofereau doar o atmosferă de veghe.

Se întinse după telefonul mobil, când privirea îi căzu pe o poliță cu întrerupătoare montată în noptieră.

— Oare să beau un cocktail?

Apăsă pe butonul exterior al poliței și nu se putu abține să nu chicotească, pentru că, evident, funcția lui era alta. Pe sub cearceaful tras putea privi direct salteaua, care acum strălucea de un albastru halogen ce crea iluzia că s-ar fi aflat pe salteaua gonflabilă dintr-o piscină.

Se așeză turcește pe salteaua umplută cu apă, care lumina intens, într-o nuanță de albastru fosforescent. Continuă să schimbe culorile. De la un albastru azur, la un galben fosforescent, la un alb orbitor, *la un...*

— Ce e asta? se întrebă.

Șoptit. Mai mult pentru sine, urmând unui moment de uimire profundă. Se aplecă în față, pentru a privi prin romb format de picioare și tălpi.

O, Doamne Dumnezeule...

Șocată, își acoperi gura cu mâna și fixă salteaua cu privirea, aceea pe care cu câteva minute în urmă iubise un bărbat.

Am halucinații. Nu văd cu adevărat, cum...

— Așadar, ți-ai dat seama de asta, zise o voce străină din stânga ei.

Apoi, ca și cum străinul apărut în tocul ușii de la baie ar fi avut o telecomandă cu care putea controla groaza, preschimbă patul de sub ea în roșu sângeri. Priveștiștea care i se arătă era atât de oribilă, încât ar fi preferat să-și scoată ochii.

Într-adevăr, ea își dăduse seama de „asta”, adică de faptul că „asta” nu are niciun sens. Rațiunea ei nu putea, pur și simplu, să accepte ceea ce i se arăta, oroarea fiind peste granițele imaginației umane.

— Unde e? Ce-ai făcut cu el? strigă ea la străin, mai tare decât o făcuse vreodată, în timp ce monstrul cu înfățișare de om se apropie de pat cu o seringă și un zâmbet arogant:

— Uită, te rog, de iubitul tău acum! Consider că a venit timpul să mă cunoști pe *mine*.